

som mange antager. Vi har dog kun 87 Retskredse, men vi ikke kunde overkomme at lønne de Embedsmænd, der skal bruges dér? Jeg tror i hvert Fald, at Kravet derom efterhaanden vil rejse sig saa stærkt, at den Dag vil komme, da Spørgsmaalet maa løses saaledes, at de to Ting, som maa og skal adskilles, virkelig bliver adskilt.

Det var den efter min Mening ufor-svarlige Maade, hvorpaa offentlige Auktioner drives — det har vist sig, at den var ufor-svarlig, thi jeg har ikke hørt nogen som helst Røst løfte sig for at forsvare den —, og ikke Ønsket om at omgaa Loven, der fremkaldte Landboauktionsforeningerne, Husmandsauktionsforeningerne og senere Auktionsforeningerne. Man har ganske vist derved sparet Salær til Statskassen, men det er den mindre Part af Udgifterne, de til private er langt den største, og det har i højere Grad været Ønsket om at spare Udgiften til private end Udgiften til Staten, der har baaret Auktionsforeningerne frem.

Der kan spørges og maa selvfølgelig spørges: Er det lovligt, at Landboforeninger, Husmandsforeninger og Auktionsforeninger holder Auktion? Det Spørgsmaal har været rejst i Befolkningen, lige siden Bevægelsen blev startet. Det var det, der var Anledningen til, at jeg for-gangen Aar i denne Sal spurgte den højtærede Justitsminister om hans Syn paa denne Sag. Jeg spurgte ikke, fordi jeg mente, at den højtærede Justitsministers Svar var en absolut Afgørelse, men fordi jeg mente, at det dog i nogen Maade var en Rettesnor for vedkommende Foreninger. Den højtærede Minister svarede — saa vidt jeg ved efter en Undersøgelse i Justitsministeriet —, at Justitsministeriet adskillige Gange havde beskæftiget sig med dette Spørgsmaal, at det var ret vanskeligt, men at, naar det angik rene Landboforeninger, var han ikke i Tvivl om, at det var fuldstændig lovligt, naar saadanne Auktionsforeninger kun solgte fra og til sine Medlemmer. Den højtærede Justitsminister stillede sig mere tvivlende overfor Spørgsmaalet, naar det var flere Foreninger, der sluttede sig sammen og dannede en Auktionsforening, og naar der blev oprettet helt nye Auktionsforeninger, der kun havde til Opgave at bortauktionere Genstande fra og til sine Medlemmer. Jeg er for Resten enig med den højtærede Justitsminister i dette Svar. Jeg er enig med ham i, at naar en Forening kun sælger fra og til sine egne Medlem-

mer, er Salget fuldstændig lovligt. Jeg tror ogsaa, det er fuldstændig lovligt i de andre Tilfælde, hvor den højtærede Minister var tvivlende.

I det førstnævnte Tilfælde var den højtærede Justitsminister altsaa sikker paa, at Handlingen var lovlig, og derfor forbavser det, naar Justitsministeren et Par Aar efter er med til at foranledige, at der opkræves Gebyrer rundt omkring i det ganske Land af alle de Foreninger, som holder Auktioner, og det er ikke heldigt, at den højtærede Minister har været med til at fremkalde en Tryghedsfølelse, naar det senere viser sig, at han ikke vil vedblive at indtage den Stilling, som han den Gang indtog. Der maa være sket noget, kan man sige. Ja, der er faldet en Dom og en Kendelse, men det er ikke noget, der i nogen som helst Grad berettiger Myndighederne til at indtage en anden Stilling end tidligere. Der er faldet en Dom og en Kendelse, som jeg kort skal omtale. Den første er en Overrettsdom af 26. Marts 1913, altsaa faldet omtrent et Aar før den højtærede Justitsministers Udtalelse til mig, der først faldt efter Samraad med Justitsministeriet. Ved den Dom blev fire Snedkermestre i Odder frikendt og een dømt. De var anklagede, fordi de havde solgt Varer ved Landboforeningernes Auktion, og de fire blev frikendt, den femte dømt. Hvorfor? Fordi de fire havde deres Borgerskab i Orden, den femte derimod havde ikke haft Borgerskab som bosat Snedkermester i Odder i over et Aar, og derfor havde han ikke Lov til at sælge ved Landboforeningernes Auktion til de mange Medlemmer. Manden appellerede ikke. Det kunde Landboforeningerne ikke gøre for, skulde man synes. Ved den anden Afgørelse blev Hads Herred Landboforening dømt, og det forekommer mig med Rette. En Sagfører havde ladet sælge et Konkursbos Varer ved Auktion til Trods for, at Konkursboet ikke var Medlem af Landboforeningen. Sagføreren var Medlem af Landboforeningen, og man mente, at dette maatte være nok. Fogedkendelsen gik imidlertid ud paa, at det ikke var nok, og Landboforeningen maatte derfor betale Gebyr til Statskassen for de Varer, der var solgte fra Konkursboet. Denne Kendelse finder jeg rigtig, thi selvfølgelig maa Landboforeningen kun sælge fra Medlemmer til Medlemmer. Men fordi Hads Herreds Landboforening den Gang har begaaet det Fejlgreb at sælge til Medlemmer fra Ikke-Medlemmer, kan den dog ikke et Par Aar efter blive krævet for Gebyrer af